

அநு

**யவாங்கனம்
மாணங்கனம்**

கவிதை நால்

கவிஞர் திரா. ஜெயக்துமார்

வி.த, பட்டப்பிள் கல்வி டிப்பனாமா

அநு பவங்களும் மாணங்களும்

கவிதை நூல்

**கவிஞர் இரா. ஜெயக்ருமார்
(பி.ஏ, பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா)**

நூலின் பெயர் : அநுபவங்களும் அநுமானங்களும்

ஆக்கம் : இரா.ஜெயக்குமார்
(பீ.ஏ, பட்டப்பின் கல்வி டிப்ளோமா)

பிறப்பிடம் : கேணியாடி, குப்பிளான் தெற்கு,
குப்பிளான்

வசிப்பிடம் : 68/8, சிவன் வீதி,
உரும்பிராய்கிழக்கு, உரும்பிராய்.

பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு

தொ.பே.இல : 0772855413

முதற்பதிப்பு : 2018 பெப்ரவரி

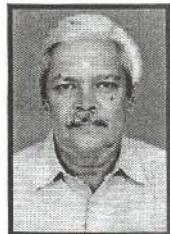
ISBN : 978-955-43965-4-8

பக்கங்கள் : 96

விலை : 300 ரூபா

முத்த எழுத்தாளர் குப்பிழான் ஐ.சண்முகன்ன்

ஆசச் செய்தி

அன்மைக்காலங்களில், எங்கள் அழகிய கிராமமான குப்பிழானில், கொஞ்சம் வித்தியாசமான இளைஞர்களென நான் இனங்கண்டவர்களில் ஒருவர் இரா.ஜெயக்குமார். ஆசிரியராகவும், பின்னர் அதிபராகவும் பணி புரியும் இரா.ஜெயக்குமார் பல்துறைகளில் பரிச்சயமும், ஆர்வமும் உள்ளவராக இருக்கின்றார்.

கல்விப் புலத்தில் மாணவர்களுக்கு பயன் தரும் வித்தில் பல நூல்களை அவர் வெளியிட்டு வருகின்றார். பொது அறிவு தொடர்பாக பல விடயங்களையும் ஒன்று திரட்டி அவர் வருடாவருடம் வெளியிட்டு வந்த 'பொது அறிவு' நூல்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அதனால் பயன் பெற்றிருக்கின்றேன். இப்போது இடைத்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கான வினாவிடை நூல்களையும் அவர் வெளியிடுகிறாரென அறிந்து மகிழ்கின்றேன்.

தன்னுடைய வாழ்வாதார பணியான கற்பித்தல் பணிக்கு அப்பால் ஊடகத் துறையிலும் மிக ஈடுபாடுள்ளவராகவும் இருக்கிறார். இந்த வகையில் எமது கிராமத்து முக்கிய செய்திகளையும், எமது பிராந்தியங்களின் முக்கிய நிகழ்வுகளையும் பரந்துபட்ட வாசகர் கவனத்துக்கு கொண்டு வந்ததில் அவர் பெரும் பங்காற்றியிருக்கிறார்.

அத்துடன் கலை இலக்கிய விடயங்களிலும் அவர் ஈடுபாடு மிக்கவர். எனது கலையிலக்கிய ஊடாட்டங்களின் போது போது, எதிர்பாராத இடங்களில் எல்லாம் அவரைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். எமது கிராமத்து இளைஞரோருவர் இருக்கிறாரென்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன்.

எமது பிரதேச கலையிலக்கியவாதிகளுடன் எல்லாம் அவர் தொடர்புகளைப் பேணி வருகின்றார். அவர்களும் அவரை அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். சமூக கலையிலக்கிய செயற்பாடுகளினெல்லாம் அவர் தொடர்தேர்ச்சியாக இயங்கி வருகின்றார்.

எமது பத்திரிகைகள், சுஞ்சிகைகளில் அவரின் எழுத்துக்களை, குறிப்பாக கவிதைகளை அவ்வப்போது பார்த்திருக்கிறேன். சில வித்தியாசமான கவிதை வெளிப்பாடுகளை இனங்கண்டிருக்கின்றேன். இப்போது தனது கவிதைகளைத் தொகுத்து, ஒரு நூலாக வெளியிடுகிறா ரென்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இத்துறையில் அவர் மேன்மேலும் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

மாணிக்கவளவு,

கரணவாய் தெற்கு,

கரவெட்டி

குப்பியான் ஜி.சண்முகன்

மூந்து கவிஞர்

சு.துரைசீங்கந்துசீன்

வாழ்த்துச் செய்தி

ஆசிரியத்துறைக்கு அப்பால் காட்ட விரும்புகின்ற-
காட்டிக் கொள் எனினைப் பவர் தான் அதிபர்
இரா.ஜெயக்குமார் ஆவார். இவரை கடந்த பத்து
ஆண்டுகளாக அறிவேன்.

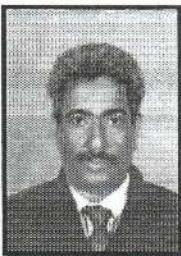
பல ஊடகங்கள் வாயிலாக, தன்னை காட்டமுயலும்
ஜெயக்குமார் அவர்கள் கவிதைத் துறையில் காலமிட
எடுத்துள்ளார். அவர்தான் யாத்துள்ள கவிதைகளை
கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்து 'வாசித்துப் பாருங்கள்,
நூலாகவும் கொண்டுவர விருப்பம்' என்றார். உடனே
அக்கவிதைகளை ஒரே முச்சில் வாசித்து விட்டேன்.
வாசித்து முடித்ததும் என் உள்ளத்தே தோன்றிய சில
கருத்துக்களை இவ்விடத்தில் சொல்ல வேண்டும்.
இலக் கியங் களை ஆக் குபவர் கள் ஆழ் ந் த
அநுபவம் முடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.
சொல்பவற்றை தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.
முரண்படாத தன்மை வேண்டும். நல்ல பாத்திரத்தில், நல்ல
பொருள் பொதிந்த உணவாகக் கொடுக்க வேண்டும்.
இவை தான் என் மனதில் தோன்றிய கருத்தாகும்.

இவைகளே ஜெயக்குமாரின் கவிதைகளை வாசித்த பொழுது தோன்றியவையாகும். இக்கருத்துக்களை ஜெயக்குமார் அவர்களின் கவிதைகளிலும் காணலாம்.

ஆசிரியரின் ஆக்கத்திறனையும், உத்வேகத்தையும், ஆழக்கருத்துக்களையும் பார்க்குமிடத்து அனுபவ முத்திரைகள் தெரிகின்றன.

வளர்க இவருடைய எழுத்துத்துறை. வாசகர்கள் வாசித்து, வரவேற்பார்கள் என்பதில் உறுதியுடன் வாழ்த்துகிறேன்.

118, ஸ்ரேசன் ஓமுங்கை கலாபூஷணம்
கன்னாகம் கிழக்கு ச.துரைசிங்கம்
கன்னாகம்

என்னுமேர

பல முடிகள் விழுந்தால் வழக்கை. பல அடிகள் விழுந்தால் வாழ்க்கை என்கின்றன முகநூல் வரிகள்.

அனுபவம் என்பது வழக்கை விழுந்த பின் வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் சீப்பு போன்றது. உலகம் என்ற பல்கலைக்கழகத்தில் வாழ்க்கை என்ற படிப்பே உந்நதமான படிப்பு. என் தவறான தேர்வுகளால் காயப்பட்ட போதெல்லாம் கசிந்தவை கவிதைகளும் தாம்... கால வெள்ளத்தில் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட என் கவிதைகள் ஏராளம். இவ்வகையில், கிடைத்தவற்றில், ஊடகங்களில் வெளிவந்த கவிதைகளைத் தொகுத்தேன். புதிய கவிதைகளையும் புகுத்தினேன்.

எனது ஆரம்பக்கல்வியை யா/குப்பிளான் விக்கினேஸ்வரா மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்றேன். அங்கு தரம் 5 இல் கற்பித்த ஆசிரியர் ந.இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் 'மல்லிகை' எனும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையை, முதன்முதலாக, குழுவாக வெளியிட்டோம். அவரே எனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு பிள்ளையார் சுழி போட்டவர். அதன்பின் தரம் 6இல்

யா/தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரியில் இணைந்தேன். அங்கு என் ஆர்வங்களுக்கு வடிகால் அமைத்தவர் ஆசிரியர் S.S.தியாகராஜா. இவர்களை நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறேன்.

இந்நாலை வழமைபோல் கணினி தட்டச்சுச் செய்து தந்த எனது நண்பனும் ஆசிரியருமான திரு.சி.ரங்காதரன் (ஆசிரியர், யா/மல்லாகம் மகாவித்தியாலயம்) அவர்களுக்கும், நேர்த்தியாக அச்சிட்டு வழங்கிய இனுவில் வைரஸ் பதிப்பகத்திற்கும் எனது விசேட நன்றிகள்.

இந்நாலிற்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய குப்பிழான் ஐ.சண்முகன், முத்த கவிஞர் ச.துரைசிங்கம் மற்றும் நூலாசிரியர் தொடர்பான உரை வழங்கிய சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு.இ.ரகுபரன் ஆகியோருக்கு எனது நன்றிகள்.

அனைத்திற்கும் மேலாக எனது இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு உற்சாகம் அளித்து, வழிகாட்டி வரும், நல்ல உள்ளங்கள் அனைத்திற்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இரா.ஜெயக்குமார்

- நூல் ஆசிரியர் -

சுமரிப்பண்ணி

ஏடெடுத்த நாள்முதலாய்
என் கல்விக் கண்ணாகி.....
வைகறை மணியொலியாய்
வந்தென்னைத் துயிலெழுப்பி.....
படுக்கையில் துயிலும்வரை
பழங்கதைகள் பல சொல்லி.....
வாசிக்க வழி காட்டி

தாய்க்குப்பின் தாயாகி....
உணவாக்கி.... உயிர்காத்து.....
என்றென்றும் என்னுடன் வாழும்
என் இனிய தந்தை
சிவக்கொழுந்து இராசாவுக்கு..... !

நூலின் உள்ளே...

இல	தலையங்கம்	பக்கம்
1	தமிழே வாழியவே	01
2	எந்தன் பேனா	03
3	அகிம்சை வழி செல்லும் தலைவன் வேண்டும்	04
4	நித்தமும் வேண்டும் புத்தகங்கள்	05
5	சுபீட்சுத்தின் சூத்திரம் சிக்கனமே	06
6	தரமைந்து மாணவரே கலைபெருக்கி வாழியவே	08
7	கனவுகள் நனவுகளாக...	11
8	தாமதம்	13
9	காலமென்று மாறிடுமோ?	15
10	நேரமில்லை என்போர்க்கு... !	17
11	பச்சை மரக்கறிப் பணமகளும் பள்ளி அதிபர் படும் பாடும்	19
12	தாய் மதம் போற்று	21
13	பொருத்து வீடு பொருந்துமோ?	23
14	சாரதிகளே	25
15	பாரை நிமிர்த்த வந்த பாரதி	27
16	வீதியின் விதி	29
17	மலையகத் தமிழருக்காக...	31
18	பெண்ணே நீ மாறிவிடு	33
19	போரின் பின் விழுமியங்கள்	34
20	நான் படும் பாடு	35
21	ஆசானுக்கு அறிவுரை	37
22	சாராயத்தின் சாராம்சம் !	39
23	போனால் போகட்டும் போடா !	41

இல	தலையங்கம்	பக்கம்
24	பருவக் காய்ச்சல்	43
25	நிலவில்லாத வானம்	44
26	காலத்தை வென்ற கலாமுக்காக... !	45
27	ஆசான்கள் சிலரிற்காக.....	47
28	நுளம்பால் குழம்பும் வாழ்வு	48
29	பிரியமானவளே....	50
30	செம்மண்ணின் சுவடுகள்	51
31	மழையோ மழை	53
32	ஆலய வாசலில் ஒரு வேள்வி	54
33	கறையானின் இறையாண்மை	55
34	சிறையிலே சிதையும் உறவுகளே	56
35	விக்கினங்கள் தீர்க்க வந்த விக்கினேஸ்வரனுக்கு	58
36	கவலைகளின் கருத்தரிப்பு... !	60
37	அரங்கம் சஞ்சிகைக்கு	61
38	ஒடும் மேகங்களே	62
39	வருகிறார் வேட்பாளர்	63
40	ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு சிவராத்திரி	65
41	மாற்றுத் திறனாளிகளே... !	68
42	தித்திக்கும் நினைவுகளே...	69
43	தாவரமே..... தா ! வரமே !	71
44	பணமே.... உன்குணமே !	72
45	உனக்கு அதற்கு நேரமில்லை	73
46	என் மனம்	75
47	தொங்கு பேருந்து	76
48	கழிந்த ஆண்டில் கண்டதென்ன?	77

இல	தலையங்கம்	பக்கம்
49	நீதி தேவதையே நீயோ கேளாயோ !	78
50	முடியுமெனில் விடியும்	79
51	பினை வைத்த படலம்	81
52	கரும்பென இனிக்கும் ஊர்	90
53	உயிரின் உறவு	92
54	எம்.ஜி.ஆர் எனும் முன்று எழுத்து	93
55	நானும் கவிதையும்	95

1. தமிழே வாழியவே...

சங்கம் ஒமைத்தே
சான்றோர் வளர்த்த
தங்கத்துமிழே வாழியவே !

மூவெந்தர்களும்
மூச்சாய் வளர்த்த
முழுமைத் தமிழே வாழியவே !

இளமை குன்றா
வளமை பெற்றே
வளரும் தமிழே வாழியவே !

வள்ளுவன் குறளால்
வானுர உயர்ந்த
தெள்ளுதமிழே வாழியவே !

கம்ப காவியம்
களித்திடக் குந்த
கண்ணித்துமிழே வாழியவே !

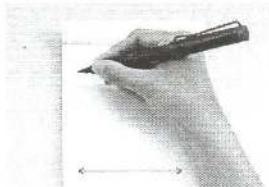
ஜம்பெரும் காவியம்
இழகுமத் தந்த
எம்பெரும் மொழியே வாழியவே !

செம்மொழியென்னும்
செழூம் மொழியாக
நம்மொழியென்றும் வாழியவே !

2. எந்தன் பேனா... !

தலையெழுத்துப் பிள்ளைத்தாலும்
தலையெடுக்க வழிகாட்டும்
எந்தன் பேனா.... !

கவிதைகளை வழிப்பதற்கும்
கலைகளினைப் படைப்பதற்கும்
கடமைகளைத் துதிப்பதற்கும்
கயமைகளை மதிப்பதற்கும்
காத்திருக்கும் எந்தன் பேனா.... !

ஏழாற்றும் கண்ணீர் போக்கு
எழுச்சி கொள்ளும் எந்தன் பேனா !
இதுயம் தீழந்த சோகம் எல்லாம்
தீஞ்சே வழக்கும் எந்தன் பேனா

3. அகிம்சை வழிசெல்லும் தலைவன் வேண்டும் !

போர் வடுக்கள் போர்த்திய மன்றாலில்
வேர் விடுத்த விடுதலை விருட்சம்
வீறு கொண்டு விழீஷ்ணுற ஒங்க
வீற கைந்தன் விரைவில் வேண்டும் !

நாலைய மன்றாலில் நந்தமிழ் தழைக்க
கலைத்த மனாஸ்கள் களிப்பினில் மூழ்க
கனாவ தேசம் கண்களில் விரியக்
காட்டிச் செல்லும் தலைவன் வேண்டும் !

தீகை தடுக்கும் தீர்க்க தரிசனாம்
தூய்மையே கொண்ட தாய்மை யிதுயம்
பிளாவுகள் போக்கிப் பினித்து வைக்கும்
வித்தகத் தலைவன் விளாங்கிட வேண்டும் !

நலிந்த மனாஸ்களில் நம்பிக்கைக்கியாளி பாய்ச்சி
விரிந்த உலகின் விருப்பையும் பெற்று
அகிம்சை வழியில் ஒடுக்கை தொடர
தியாகத் தலைவன் விளாங்கிட வேண்டும் !

(வலம்புரி - சங்குநாதம் 2017.09.24)

4. நித்தங்கள் வேண்டுத் துத்தகங்கள்

சுவாசிக்கும் தோறும்
சுகம் தரும் பூக்கள் போல்
வாசிக்கும் தோறும்
வளமுட்டும் புத்தகங்கள் !

உலகைப் பூளிர்விக்கும்
உந்நத மேகம் போல்
உந்தன் தேகத்தில்
உணர்வுட்டும் புத்தகங்கள் !

நேம்றைய மனிதர்கள்
நெறி நின்ற விதங்கான
ஊற்றென உவந்தளிக்கும்
போற்றிடத் தகும் நூல்கள் !

இருக்கின்னாகள் இல்லாத ஒசானாக...
மனத்தினை மிதிக்காத மனைவியுமாக....
பொறாமைத் தீ மூளாத நன்பனுமாக....
அமாத உறவே அருமைப் புத்தகங்கள் !

5. சூப்பிட்சத்தன் சூத்திரம் சிக்கனமே !

வளமான வாழ்வு தனை
 வருவாய்க்குள் காண
 சிக்கனமே சீரிய நெறியாகும் !
 கண்டதுமே காதல்
 கடைச் சரக்குகளில் !
 காசினனாக் கரைக்கும் வழியாகும்

தேவைப்பட்ட தெல்லாம்
 தேடிக் குவிக்காதே !
 தவிர்க்க முடியாதவற்றையே
 தடையின்றி வாங்கிவிடு !

பணப்பையைக் குறித்து
 பவனிவரும் கழுகுகளை
 பக்கத்தில் சேர்க்காமல்
 பணந் தன்னைக் காப்பாற்று

தரமான உணவுண்டால்
உரமான உடல் வாய்க்கும்
அளவோடு உடை வாங்கின்
வளவாழ்வு வாய்த்து விடும்

தினமும் செலவிற்குத்
திடமாகக் கணக்கீழுது !
சுபீட்ச வாழ்வுக்கான
குத்திரத்தைக் கற்றுவிடு

சாவகச்சேரி ஸ்ரீ பழநி
சிக்கனக்கடனுதவிக் கூட்டுறவுச்சங்க
வெள்ளிவிழா மலர்

2017.11.19

3. துரையெந்து மாணவரே..... !

கலை பெருக்கி வாழியலை.....

வேள்விக்குத் தயாரான
வெள்ளைப் புறாக்களே..... !
பெற்ற கடன் தீர்க்க.....
பெற்றோர் 'பேர்' காக்க....
ஆசிரியர் தம்மை
அவனியிலே நிலை நிறுத்த....
தரமொன்று மாணவரைத்
தாவிப் பிடித்திடவே
பள்ளிகளுக்கும் பற்றுக்கோடாக.....
வலயத்தரத்தை வளமாக்கும்
வாய்ப்பாக....
உங்களையே “தொலைத்து“
உருகும் மெழுகளே.... !

வருகிறது பார் ! பார் ! என்று
 வந்தவர்கள் எச்சரிக்க.....
 நில்லாதே செல் ! செல் ! என்று
 உம் வீட்டார் நச்சரிக்க.....
 கடுப்புகளைச் சுமந்தபடி
 கால் கடுக்க விரைகின்றீர்.... !
 புத்தகச் சிலுவைகளைப்
 பூமியிலே தினம் சுமந்து.....
 ஓடியோடியே ஓய்வின்றிப்படித்து....
 முச்ச விடவும் நேரமின்றியே
 உண்டதுபாதி ;கண்டது மீதியாய்.....
 'அம்மாப் பரீட்சைக்கு' ஆயத்தமாகின்றீர்... !

எத்தனை வினாத்தாள்கள்
 எழுதிக் களைத்திருப்பீர்?
 எத்தனை வளவாளர்
 வழிகாட்டல் வகுப்பெடுத்தார்?
 வங்கியாளர்களும்
 வலைவீசி வந்தாரே !
 காப்புறுதிக் காரர்களும்
 காத்திருந்து வந்தாரே !

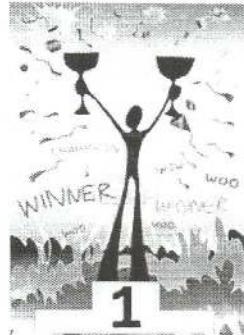
பத்திரிகையாளர்களும்
 பல பணிகள் செய்தாரே !
 உம் பெறுபேற்றைப் பெறிதாக்கி
 புறோலேக்ட்டில் புடமிட்டு
 “வலயத்தார்” வாழ்த்துவதால்
 அதிபர்களும் அழுத்தத்தில்.... !
 விடுமுறையெல்லாம்
 தொடர்க்கதையாக....
 விறு விறுப்பாகும் வசுப்புகளுமே !
 இரவு வசுப்புகளும் - இங்கு
 இரகசியமாய் தொடர்கிறதே !

பரீட்சை முடிந்ததா?
 படிப்பெஸ்லாம் முடிந்தது !
 அத்தனை பெற்றோரின்
 அருங்கட்டமை ஒழிந்தது !
 ஆட்டிப் படைத்திட்ட
 ஆக்கினைகள் கழிந்தன !
 வஸையறுத்த பறவைகளாய் - இனி
 கலை பெருக்கி வாழியவே !

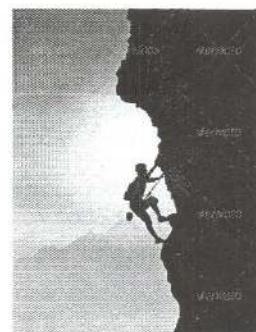
(1000 கவிஞர்கள் கவிதைகள்' நூலில்
 2017 கூட ஸாக் வெளிவந்தது)

7. கணவுகள் நனவுகளாக.. !

மானிடம் தழைக்கும்
மா பெரும் கணவுகள்
கண்களில் ஏந்திக்
களிப் பொடு வா !

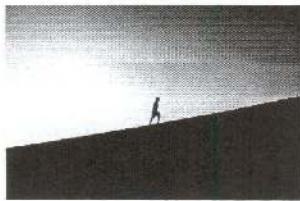
வளம் மிகு உளமொடு
களம் பல கண்டு
கரம் உரம் பெற்றே
உழைத்திட வா !

சோம்பனலக் கொளுத்திய
சொக்கத் தங்கமாய்
சுடர்மிகு அறிவொடு
சுகம் பெற வா !

தட்டகளத் தகர்க்கும்
தளரா உளமொடு
கற்பனாச் சிறகினை
விரித்திட வா !

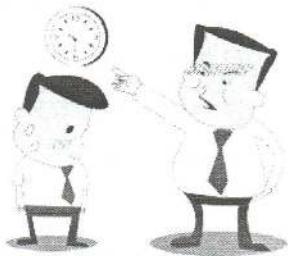
விண்மீன் விழிகளில்
வினாந்த கணவுகள்
மண்மேல் மலர்ந்திட
மதையியன வா !
துயரப் பனியைத்
தூர விலக்கி
உயரப் பறக்க
உரிமாடு வா !

இதயம் இரும்பானால்
இமயமும் துரும்பாகும்
எதையும் தாங்கும்
ஏரிமதையாய் வா !

8. தாமதும் !

தொட்டில் பழக்கமாய்
 தொடரும் தாமதும்
 தட்டிக் கேட்கவும்
 மூளிலாத் தாமதும்
 காலையில் கண்கள்
 விழித்திடத் தாமதும்
 கனவுகள்..... கடமைகள்
 கலைந்திடக் காரணம் !

மாணவர் பள்ளிக்குத் தாமதும்
 மாண்பினை இழக்கக் காரணம் !
 பாடத்திட்டத்தை முடிக்கத் தாமதும்
 பயிலுவோர் பரீட்சைக்குப் பாதகம் !

நிர்மாணப் பணிகளின் தாமதும்
 நிதிகள் திரும்பக் காரணம் !
 விழாக்கள் தொடர்க்கத் தாமதும்
 விருந்தினர் வெறுக்கக் காரணம் !

காதலை மொழியத் தாமதம் - பின்
 காலமெலாம் அவள் ஞாபகம் !
 முடிவெடுப்பதில் தாமதம்
 முடியும் வரைக்கும்
 விடியாத காரணம் !

தமிழரை அபிமான
 மதுமே தாமதம் !
 தரணிக் கித்தனைக்
 கூறுவேன் தாமதம் ?

தாடி

தாடி என்றேன்
 அவள் தரவில்லை
 தானாக வளர்கிறது தாடி !

(வீரகேசுவி - 1995)

१. காலமென்று மாற்குமோ?

நிலத்தடி நீராலே
 நிமிர்ந்த தெம் குடாநாடு !
 ஒழுங்கிணாறு வெட்டியே
 அரும்பயிற் விளளத்தநாடு
 காலத்தின் கோலத்தால்
 கயமைத் தலைமைகளின்
 கோதாரி வேலைகளால்
 கொடுமை விளளந்ததுவோ ?

உரிமைக்காப்பு போராட
 உருக்குலைந்த சமூகத்தின்
 வாழ்விளனாயே வதம் செய்ய
 வல்லவர் நினைத்தாரோ ?

கிறீல் பூதம் சென்றதென
 கிலி மறைந்த வேலையிலே
 கழி வோயில் பூதமிமான்று
 கதி கலங்கச் செய்வதென்னா?
 பும் திருக்கூப் போக்குகின்ற
 புதிய நல் மின்சாரம்
 அக திருள் கொண்டவரால்

அழிவுக்கு உதவியதோ?
 நானைய விழுதுகளை
 நம்பிஞ்சுப் பாலகரை
 நஞ்சுட்டிக் கொல்லவென
 வஞ்சகர் நினைத்தாரோ?

 குடிதயீரீர் கலனுக்காய்.....
 தண்ணி யடிப்பவர்க்காய்.....
 கண்ணீருடன் காத்திருக்கும்
 கால மென்று மாநிடுமோ?

(உதயன் - சூரியகாந்தி)

10. நேரம் ல்லை யென்போர்க்கு..... !

நேரமே வாழ்க்கையெனும்
நெருடும் உண்மையினை
ஆழ்ந்து சிந்தித்தால்
அதிகம் பயனுண்டு !

காலம் யாருக்கும்
காத்திருப்பதில்லையெனும்
கருத்தை உணர்ந்தே
களமாடு !

பாரபட்சப் படைப்பினிலே
நேரமொன்றே சமவளமாம் !
தீர் நன்கு திட்டமிட்டால்
தீர்ந்து விடும் பிரச்சினைகள் !
பயனற்ற உரையாடல்
பழதாக்கும் உன் நேரத்தை
தொலைக்காட்சித்தனில் மூந்திவிழின்
தொலையை உந்தன் எதிர்காலம் !
அலைபேசிகளில் அதிக உரை
அலைக்கும் உந்தன் வாழ்நாளை !
காத்திருக்கும் நேராங்கள்

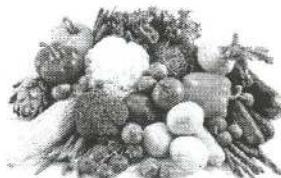
கடுகளாவும் மீண்டுவரா !
 பேருந்து தரிப்பிடங்கள்.....
 அரச நிறுவனங்கள்.....
 மருத்துவ மனைகளைன்று.....
 விரயமறும் நேரங்கள்..... !
 பயனுள்ள உறையாடல்.....
 வளமான வாசிப்பு.....
 தீர்க்கத் திட்டமிடல்.....
 சுயசூழ்வு..... மதிப்பீடு.....
 காத்திருக்கும் நேரத்தில்
 கட்டமைக்கும் காரியங்கள் !

அவசரமும் அவசியமும் அமிந்து
 பணிகளையும் மணிகளையும் பகுத்து
 முதல் நாளிரவே முந்தி யோசித்து
 முடித்திடுவாய் உந்தன் பணிகளினை !

நேரமில்லை யென்கின்ற
 நேர்மையற்ற வார்த்தைகள்
 நேர்மோடு போகட்டும் !
 ஒழிவமுண்டேல் நேரமுண்டு
 அர்த்த வாழ்வு பெற்றவிடு !

11. பச்சை மரக்கறிப் பணமகளும் பள்ளியதிபர் படும் பாடும்..... !

ஆழ தாண்டியும்
அவள் வரமாட்டாளாம் !
பல்லாண்டு காலமாய்ப்
படுத்துகிறாள் பாடு !

வாட்டசாட்டமாய் வந்தவள்தான்
நாள்கள் நகர நல்யத் தொடந்தினாள்
கடந்த ஆண்டும் கடுப்பினிலிருந்தோம்
எட்டு மாதவுகள் எட்டியும் பார்த்திலாள்
நாடானுமன்றவர் பாதும் பண்ந்தும்...
கல்வி அமைச்சரின் கனிவான மொழி பெற்றும்...
கண்டோம் கண்ணயே... ! ஒன்பதாம் மாதத்தில்... !
அதற்குப் பின்னாலே அவளைக் காணினாலே !

உப்புக்கும் புளிக்கும் உணவாக்க விறகுக்கும்
சுமையல் தொண்டருக்கும்
சுக்கட்ட வழியின்ற.....
அதிபர் சங்கமோ ஆழந்த உறக்கத்தில்..... !
நாவையே திறக்காத நல்லதிபர்களுமாய்ய....

சந்தைவியாபாரி சந்திக்கிழக்கின்றான்
எப்ப தருவாயென்று எட்டிப்பிழக்கின்றான்
தப்பே செய்யாமல் தவிக்கிறோம் நாளும்.....
பச்சை மரத்தறிப் பணமகளீ.....
உன் பங்கை வுதனம் காட்டாலோ?

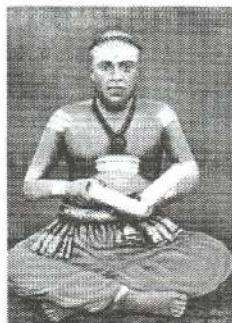
(இதயன் - சூரியகாந்தி, 2015.05.31)

12. தாய் மதம் போற்று !

தாயிடத்திலும்
தவறுகள் நேரலாம் !
தந்தையிடத்திலும்
தரம் குறையலாம் !
தாயினை..... தந்தையை
மாற்றிட இயலுமா?
அந்நியப் பெற்றோரைத்
தழுவிடல் தகுமோ?

தாய்மொழி போலவே
தாய் மதம் போற்று
தவறுகள் போக்கிடத்
தளராது போராடு !
உன்னிரு விழிகளாய்
மதமும் மொழியும்
உவப்புடன் ஏற்று
உள்ளத்தில் போற்று

வீழுதியும் சந்தனமும்
 விளங்கட்டும் நெற்றியில் !
 பாரீஸ்கும் பவனி வா
 பண்பாட்டு உடைகளில்... !

வறுமையும் நோய்களும்
 வாட்டும் வேலையிலே.....
 கொக்காக வந்து - உன்
 கதவைத் தட்டுவார்
 கருணையாலே திறப்பாடுயே.....
 புனித நூலின்
 புகந் சொல்வார்
 தீமாய்ப் பேசியே
 மதமாற்றும் சிய்வார்
 விழுமிய வாழ்வின்
 வேர்க்களையே வெட்டிடுவார் !
 ஆயிர மாயிரம்
 ஆண்டுகள் ஊறிய
 'இந்து' வென்பதில்
 பெருமம கொண்டிடு
 இந்து மதத்தின்
 சிறுமைகள் போக்கிடு !

13. பொருத்துவீடு பொருந்துமோ?

முப்பதாண்டு மூண்ட யுத்தம்
முழுமை வாழ்வை மூழ்க்கித்து
வாழிடங்கள் வசமிழந்து
பாழிடங்கள் இருகின !

உறைப்பினாலே உயர்ந்தவர்கள்
இலைத்து நொந்து சாகிறார்
வீட்டுக்காய் வாக்களித்தோர்
வீடு வேண்டிக் கேட்கிறார்

பொருத்து வீடே பொருந்துமென்று
“சுவாமி” நானும் சூனுகரைக்க..... !
கட்டி வீடு காண்போமென்று
கூட்டகைம்பார் குடிநிற்க..... !
பொறுத்திருந்து பொருமுகிறார்
பெருத்த வீடு தனையிழந்தோர்

மாடு முட்ட மடியும் வீடு
 ஆனை தொட்டால் இருக்குமோ?
 மறுத்து நிற்போர் மாற்றுவழி
 காண வேணும் சேர்வாரோ?

வாழ்க்கைப் பயணம்

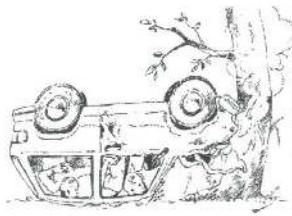
காலக்கடலில்
 நெடும் பயணம் தொடரட்டும்
 மதுமை அறிவோடு...
 ஓலை உழைப்போடு...
 மழுகை மனத்தோடு... !

14. சார்த்தகளே.....!

பார்த்த சாரதிகளாய்
பவனி வாருங்கள் !
வீநி விதிகளினை
ஒதியணர்ந்த பின்பே...
மோதியழிக்காமல்...
வேகக் கட்டுப்பாட்டை
வேதமெனாக் கொள்ளுங்கள் !

காநிலே போனோடு
கடுகதியாய் ஓடுவது
நிர்க்கதியாய் நிறுத்துமென
நம் கதியை நோக்கீரோ?
போட்டி போட்டு ஓடியே
போட்டு வைடக்காது.....
சாகசங்கள் காட்டியே
சாகடிக்காது.....
நானைய பயிர்களினை
நலமுறக் காப்பீரோ?

கிரவுப் பயணங்களில்
 கிதமாய் உறங்கிடுவோர்
 பதமாய் இறங்கும் வகரை
 பரம் பொருளே நீர் தானே !

தூரப் பயணங்களினால்
 துயரப் பயண மாக்காது...
 அயரா விழிகளுடன்
 அரும்பணி செய்திடுவீர் !

15. பாரை நமிர்த்த வந்த பாரத !

செந்தமிழ்த் தேரோட்ட
 பாரினிலை வந்துதிந்த
 நந் தமிழ்க் காவலனை !
 செந்தமிகழ செழுந்தமிழாய்
 செதுக்கிய பாவலனை !
 பெண் துயர் கலையவென
 மண் மிசை கொதிந்தவனை !
 வறுமைப் பிழயினிலும்
 உரிமைக் குரல் கொடுத்தாய்
 சுக்நிமை வைண்டிய
 சித்திகள் பல பெற்றாய்
 ஞயிலின் பாட்டினிலை
 உயிரின் நிகலை சொன்னாய்
 திந்திய விடுதலைக்காய்
 தின்சுவைக் கவிதைகளை
 அள்ளித் தெளித்தாய் !

புதிய ஆத்தி சூடு நனை
புரிந்திடும் வகையளித்தாய்
அச்சமும் அறியாமையும்
அகன்றிட வென்றிற
உச்சக் ஞால் எனாடுத்தாய்
தனியொருவன் உணவிற்காய்
தவிந்திட... கனி எதாடுத்தாய்
புவியுள்ளவரை உந்தன்
புகழுடல் வாழுமையா !

16. வீதியின் வீதி !

பொழுதிதலாம் பொலித்தீனும்
பிளாஸ்ரிக்கும் வழிகின்ற
நகரங்கள் நிலைகண்டால்
நரகங்கள் தோற்கும் !

வீடுகள் முன்னால்
மங்கல கும்பங்களாய்
தங்கிடும் கழிவுப் பொதிகள்
தாண்ட முடியாத தடைகள் !

வானிலே வந்தும்
விரைந்து கழிவுகளை
வீதியிலே கொட்டுகின்ற
வீரர்கள் செயல்பாரீர் !

செத்த நாயையும்
செப்பமாய்ப் பொதி செய்து
நட்ட நடு வீதியிலே
விட்டகலுகின்றாரே !

காகங்களும் நாய்களும்
காத்திருந்து குறியிபின்
முக்கைப் பிழக்கின்ற
நோக்கற்ற செயல் பாரீர் !

இலட்சியம் நோக்கியே
இன்னுயிர் இழந்த மண்ணில்
சுய நலச் சாக்கடையில்
சுக வாழ்வைத் துறப்பதுவோ?

ஸ்ரீ 7. மலையகத் தமிழ்ருக்காக..

காலனியாட்சியிலே
 கனவுகள் பல சுமந்து
 காலழகள் வைத்தவரே !
 காடுகளை வெட்டியே
 கழனிகள் ஆக்கினீர்
 அட்டைக்கழ மத்தியிலும்
 அருஞ்செல்லும் விளைவித்தீர் !

உவிகள் உதூர்த்தின் நிறத்தையே
 தேநிருக்குத் தந்தீர்கள்
 மனவிகளின் நிறத்தையே
 மகிழ்ந்து கொடுத்தீர்கள்
 றப்பர்பி பாலுக்கு !
 பொன்னுடலும் உராமாச்ச
 மலையக மண்ணிற்காய் !

வெள்ளையன் தந்த சுதந்திரமோ
 வேதனை யொன்றையே தந்தது !
 போதிமாதவனின்

போதனையை மறந்தவர்கள்
 அந்தியராக்கி அகம் மக்துந்தனர்
 உழைத்துக் காய்த்த கரவீகள்
 உவந்து வாக்கினையே
 அளத்திடவும் மறுத்தனர்
 யைம்கள் என்னும் சூடுகளுக்குள்
 அடைப்பதிலே பெருமம் கொண்டனர்

சுயநல அரசுகளின்
 சுகநல ஒப்பந்தவீகளால்
 உறவுகள் அறுபட
 உணர்வுகள் சிதைந்தன

வன்முறைகள் பல கண்டும்
 வளம் குன்றா மனம் கொண்டிர
 கல்வி யெனும் ஒளியாலே
 காலமெலாம் வாழியலே

18. பெண்ணே நீ மாறிவிடு

பெருமதனில் உயர்ந்திட்ட
 “பெண்” என்னும் பெருதிளக்கிக
 அடுக்கலை வாழ்க்கையை மாற்று
 புது யுகமே என்றும் நோக்கு !

பூசைன்று சொல்வார் - உனைப்
 பூஜைப் பொருள் என்பார்
 பூசை நீயிலீகு பூகம்பமாய் மாறிவிடு
 புல்லர்கள் புகையட்டும்

நிலவைன்று சொல்வார் - உனை
 நெந்துகிடவும் குனைவார்
 நீலவை நீயிலீகு நெந்துப்பாக மாறிவிடு
 நீசர்கள் ஏரியட்டும் !

மலவரன்று சொல்வார் - உனை
 முகர்ந்திடவும் குனைவார்
 மலஹை நீயிலீகு மூள்ளாக மாறிவிடு
 மூர்க்கர்கள் நிரளட்டும்

கண்ணிகளை நீவிகள்
 கண்ணிகள் ஆகுங்கள்
 கயமைகள் கந்தியட்டும்

(மாற்றும் சுந்திகை, 1994)

19. போரின் பின் விழுநியல்கள்

போராண்ட பூமி தனில்
 போகாத வடுக்களினால்
 போகின்ற விழுமியங்கள்
 வேகின்ற மேன்மக்கள்

வழிகாட்டவில்லா விவாகரத்துகளும்
 வண்டாகும் ஆய்களின் பதொர மனங்களும்
 பிள்ளைகளுக்கும் பாதுகாப்பின்றி
 பிரிவுகள் தொடரும் ! பிறந்துகள் நிகழும் !!

கள்ளச் சாராயம் காசினனக் கறைக்கும்
 காணாமல் ஒழித்த கேள்விகள் தொடரும்
 ஆக்கிரமிப்பால் அன்னனமன் சினதையும்
 வேலையற்றவர் வேள்விகள் தொடரும்
 மீனவர் வளங்கள் மீறிக் கைம்மாறும்
 வாக்குறுதிகள் மட்டும் வாந்தினன வழங்கும் !

தொல்லைகள் கண்ட மூல்லை மன்னில்
 தொடரும் சோகம் தடுத்திட வேண்டும்
 நாலைய சந்ததி நலமே வாழ
 வேலைக்கே வேலைகள் செய்திட வேண்டும் !

20. நான் படும் பாடு !

எண்ணமலாம் பணமான
புண்ணியவானே !
ஒன்றுனக்குப் போதவில்லை
தீண்னான்றையும் தீண்த்தாய்
வாழ்க்கைத் துணையாக..... !

பிள்ளைகள் பல பெற்றாய்
பிரியமுற வளர்க்க மட்டும்
உரியவழி மறந்தாய் !
கன வழியால் பணம் சேர்த்தாய்

உன்னீட்டுப் பிள்ளைக்கோ
உணவு நூ மறந்தாய் !
சீருடை வழங்கிடவும்
சிந்தை தீரங்கிடாய்
தலையிடில் எண்ணையினாத்
தடவிடவும் மறந்தாய் !
பள்ளிக்கு ஞுழக்குப்
போட்டதுவும் அந்திராய் !
பெற்றோர் கூட்டமென்று
பெற்றாக அகைத்தாலும்
'உற்ற' குணத்தாலே வந்திடாய் !

அப்பனே ! அதிப்ராய் இடுக.....
 நப்பாசை எதான்டதனால்
 நான் படும் பாடோ
 நாய் படாப் பாடாச்சு !

உறவு

மனவறையில் பிறக்கின்ற
 உறவுகளைல்லாம்
 மனவறையில் அமர்வதில்லை

(மாற்றம் சஞ்சிகை - 1994)

21. ஆசானுக்கு அந்வரை

இடுபொன்று வேண்டுமென்று
இடுசையுடன் கேட்டதற்கு
வன்னியிலே பணிமுடித்து
வந்த நல்லாசானோ.... !

வந்த புதிநிலே
வாஞ்சையுடன் கற்பித்தாய் !
நாட்கள் நகர்வையிலே - உன்
நடையும் மாறியது

தாமதமாய் பள்ளி வந்தாய் !
வேண்டுமென்றே வருவதாய்
வேதனையும் தந்தாய் !
விண்ணப்பம் தராமலே
விடுமுறைகள் பல பெற்றாய் !
மாணவர் கொப்பிகளில்
மாபெரும் பிழைகளினா

மனம் கைத்துப் பாராமல்
 பெரிதாகச் சரிபோட்டாய் !
 புலமைப் பரிசில்
 விண்ணப்பத்தையும்
 நிரப்பி அனுப்பி கைக்க
 நீயோ மனம் கைக்கவில்லை

பரீட்சை நெருங்குதென
 பெற்றோர் பரிதவிக்க
 உற்ற ஆசான் நீ
 உன் மாணவரை மறந்து விட்டாய் !

பெற்றோர் வரிப்பணத்தில்
 பெறுகின்ற சம்பளத்தை
 கற்றவனே ! ஏன் மறந்தாயோ?
 கண்ணியமாகவே பணிவாயோ?

22. சாராயத்தின் சாராம்சம் !

சாராயம் சம்ரே
 உள்ளே இறங்கிவிட்டால்
 இராயும் புத்தி கெடும் !
 அறிவெல்லாம் வெளியேறும்
 இடை நழுவினாலும்
 இனந்தம் பெருகிவரும் !
 மழலை மொழியெல்லாம்
 வழமைக்கு மாறிவரும் !
 அகப்பையால் அடித்தாலும்
 அனுவளவும் வலிக்காது !
 உலக்கையால் போட்டாலும்
 உள்ளம் கலங்காது !
 உள்ளத்தினுள்ளே
 உறைந்து கிடப்பதெல்லாம்
 காட்டாற்று வெள்ளமாய்க்
 காட்டமுறக் சீறி வரும் !
 விண்வெளியில் நடப்பது போல்
 விந்தை உணர்வு வரும் !
 மண்ணிலே உள்ளதெல்லாம்

மங்கலாய்த் தெரியவரும் !
அப்பாவார்? அங்கிள் ஆர்?
பிரிக்கறிய முடியாது - எனினும்
சாராயம் கொடுத்தே தான்
பூராயம் அறிய வேண்டும்.

23. போன்ற போத்தும் போடா !

விடைவாசி யேறினும்
 விடைபேசி வாங்கிடு தோழா !
 மின்னல் முழக்கத்தில்
 உலைபேசி யாகிடினும் போடா !

முகநூல் முடிச்சுகளால்
 முறைக்கேடு நேர்ந்து...
 கறைப்பட்டவர் கதை கண்டும்
 அகமிமலாம் போனாயே
 அழைப்பதேன் தோழா?

கற்பித்தல் விற்பனீர்
 கடமையிலும் போனே !
 உயர்தரம் பயிலுவோர்
 கபகளிலும் போனே !
 சாமிக்குத் தீபம் சார்த்துக்கயிலும்
 காதுக்குள் ஓதும் போனே !
 எமதர்ம ஏவலராம் - சாரதிகளின்
 சாகசக் கரங்களிலும் போனே !

பல்லற்ற பழுத்த தலைகளும் கூடப்
பற்றி நிற்பதும் போனே !

சூழல் மறந்து
சுற்றும் துறந்து
பற்றியிருப்பதும் போனே !
“தனிதமை” தருவதும் போனே
ளவொடு “போனால்” அமுதம் விளையும்
அரிய பணமும் நாளும் நினையும்

இதயன் - சூரியகாந்தி 2017.01.10

24. பஞ்சக் காஸ்சல்

தலையென்னும் வலைவீச்
தவர்ச்சி தரும் சிலையே !
அலைபாயும் மன மெங்கும்
அழைக்குத்தடி உணையே !

அழுதாறும் விழு கொண்ட
குழுத மலரோ வா !
புனித மது புதுந்துண்ண
புதிய வரம் நீதா !

பற்றாசப் பாலையுன்
பலரகப் பார்வைகள்
மின்னலாய்த் தாக்குத்தடி
கண்ணலே நீவா !

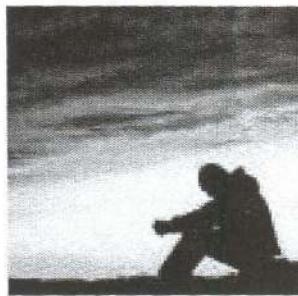
கொஞ்சமொடு கேட்கமனம்
கெஞ்சத்தடி நானும்
தஞ்சமென வருவேன் - தூண்னும்
புன்னக்கீயா எஞ்சம்?

1989

ஸ்ரீ 25. நிலவ்வாடு வாய்த்... ! ஸ்ரீ

நீ யில்லாத நான்.... !

கனவுகளைக் கடந்துகிட்ட காலம்
பசுமனதில் பதிந்த முகம்
குழந்தைகளாய் குதாகலித்த கோலம்
குழப்பகள் பிரிந்திட்ட சோகம் !

கல்விக் களந்தனிலே
பழரசப் பார்த்தவயினால்
பல கால பேசினாய் !
விழி மொழினையக் கவிவழவாய்
கழுதங்களாய் வரைந்தேன்

காலத்தின் கோலத்தூஸ்
இழுமேல் இழ இழுக்க...
மின்னாஸ் வெட்டுயழுக்க...
மனுழயாய் பொழிகிறது
என் கண்களின் வெள்ளம் !

[தினங்குரல் வாரமலர் – 1995.09.27]

26. காலத்தை வென்று கலாமுக்காக..... !

தந்தையர் நாட்டின் தந்தையென
விந்தைகள் புரிந்த விஞ்ஞானியே !
பட்கோட்டி மகனாய்
பாதம் பதித்தாலும்
கல்லித் துருபீபைக் கவனமாய்ப்பற்றியதால்
ஏண் கவுத்தும் எட்ட முடியாத
ஏவுகணை மானிடனே... !
பள்ளிப் பருவத்தில்
வறுமையையிய கவசமாக்கி
புத்தகப் பொதியுடனே
புளியங் கொட்டைகளையும் சுமந்தாய் !
பழக்கும் பருவத்தில்
பக்தரிகை விற்ற
பக்தரை மாற்றுத் தவிகிமே.... !
உறவிகாத விழிகள்னால் உயர்ந்த
கனவுகளின் நாயகனே !
குழரசுத் தலைவரான
முசுகுடா மன்னவுனே.... !
குழந்தைகளை நாடுகியே
குதூகலம் கண்டவரே !

மாணவர் மனங்களில்
தனவுகளை விதைத்தவரே !
அக்கினிச் சிறுகளால்
அவனியிலைச்சிறகாட்டு
தொலைதொக்கு தூந்தியாலை
வழுகாட்டி வைத்தவரே !
உயர்த் துறைப்பவர்க்கு
உடுவாக என்றென்றும்
உள்ளத்தில் நீ ஒளிர்வாய் !

(2017)

27. ஆடுசாஷ்கள் சிலவிற்காக

சம்பள நாளின் பெளர்ணாயிகளே !

வகுப்பறைகளில் மட்டும் ஏன்

வலம் வர மறுக்கின்றீர்கள்?

பிரம்புகள் தாம் உமக்குப்

பெரும் புகழ் தந்திடுமோ?

அரும்புகள் தம்மை - ஏன்

கசக்கிப் பிழிகின்றீர்?

மாணவ மேகங்களின்

கண்ணீர் மறையால்தான்- உங்கள்

இதயப் பாறைக்கு ஈரம் கிடைக்கிறதோ?

அன்பு வழிதனிலே அநிலைப்புகட்டிடுவீர்

காணாப் பெருமமியல்லாம் - அதனால்

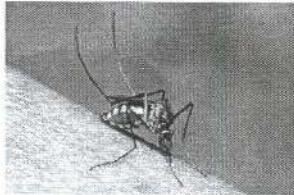
கண்டு மகிழ்ந்திடலாம்

(1995இும் ஒருங்கு விளக்கு சஞ்சிகையில்

வெளிவந்தது)

28. நுளம்பால் குழம்பும் வாழ்வு !

மரணங்கள் மலிந்த மண்ணீல்
மழறுக்காலம் ஏந்தது
நுளம்புகளின் “நல்லாட்சி”
நூதனமாய் நுழறுந்தது !

ஊசிகளாய் உடம்பெல்லாம்....
உயிரொல்லாம் உள்ளுந்தங்ச...
வேப்பநிலை யெருத்தும்
வேகத்திரி யெருத்தும்
“சீன்” எசமானின் நுளம்புத்துபெடுத்து
சீற்றமொடு நின்தாக்குதல் தொடுத்தும்
பின்னால் கழக்கும் நுளம்புகளே !

“டெங்கு” வருமென்று “டொக்டர்”
முன்மொழிய....
சுகாதார அலூவலரும் சுர்ணிச்சுர்ணிவர....
வருமான அரசாங்கம் வகுத்த சட்டங்கள்
வந்தெழம்மத் துயிலைழுப்ப..... !

பற்றைகளைப் பற்ற வைத்தும்
 பட்ட கடி தீர் வில்லை
 பாலகரைப் பலியெடுக்கும்
 பாதக நோய் தன்னை
 பாரவிகும் களையெடுக்க
 படைத்திரண்டே பணி செய்வோம் !

29. ப்ரயமானவளே !

நீ வெண்மையானவள் தான்...

உள்ளே தான் நஞ்சு !

என் உதகுள் உன்னன

முத்தமிடும் வேணளயில்

சிவந்தே போகிறாய்..... !

அது அன்பின் அறிகுறியல்ல

அபாய அறிவிப்பு !

நான் உன்னனயே சுவாசிக்கிறேன்

நீயன் சுவாசப் பைக்களயே

சுவவத்துக் கொள்கிறாய் !

உன் ஆவியை உள்ளிடுத்து

சுவவக்கும் போதெல்லாம்...

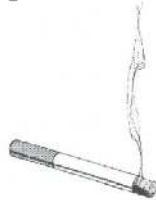
என் ஆவியை மெல்லமெல்ல

எடுத்துக் கொள்கிறாய்

ஓ ! சிகரட்டே.....

நம் விவாகரத்துக்காக

விரைந்து கொள்கிறேன்..... !

(மாற்றம் சஞ்சிகை - 1994)

30. செம்மன்னின் சுவடுகள்

“குப்பியான்” என்று குன்றினா நிமிர்ந்த

தமிழ்லா ஊரின் தனராத நினைவுகளை
சுவ்வரித்திட்ட சுவிசிலை நின்று

கவியன வழிபேண் செவியழுமிர்ரே !

விக்கினாங்கள் போக்கும் விநாயகர் ஆலயங்கள்

காவல் தெய்வங்களும் காத்த செம்மன்னில்
வித்தைகளை வினாக்கின்ற விருட்சவென வினாந்து

விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயமும் வினாக்கியது !

வெண்பஞ்சுச் சுதி தழைகளின் கரப்பஞ்சுட்டலும்

கட்டிளாம் காணளயரின் தாச்சியறிப்புகளும்
வள்ளிச் சிறுவரின் யட்டம் விடும் யடலும்
மாடசாலை முன்னாலே மாதிரித்துநாகாலம் !

வருடஞ்சீரூபம் வினாயாட்டும் வயநியூ !

சிவராத்திவிரியில் சிரிக்கவுக்கும் நாடகங்கள்
கேணியழச் சுற்றாடல் கோலாகலமாகி
ரணியன ஏக்கலகள் வளர்த்துவன மற்பேனா?

செங்குருதி சிர்திய வாழ்வினிலும் - செழுங்கலைகள்

செழிய்பு இளைஞர் இலக்கிய மன்றம்

இனிய உதயினாத் தந்தது ஒளியை

இலை மறை கனிகள் இன்சலவ தந்தன

பொன்வண்டுக்குரும் கீர்சிருவான்க்குரும்

பொக்கிச்சாய் நினைத்தை நிள்களை பியாழுதுகளை
கிறுக்கர் மட்டையுடன் கிழுக்கனாய்த் திரிந்ததனை

இனிக்கின்ற பருவத்தை இழந்து தவிக்கின்றேன்

நானள நமீசெழ்மண்ணில் நலம் விசாரித்திடும்

காலம் கணிந்து வருவதென்று கூறிருவேன்
உர்த்திகடைச் சுலவயறுதாய் ஏன் கவிதை இருந்திருமோ?

அறுவைக் கவியிதனை அறுசலவயாய் உற்பீரோ?

31. மழையோ மழை !

தீரைவனின் படைப்பில்

இது பெரும் மழை !

அளவிற்கு நிஞ்சியதால்

அழுத மழை பிழை !

ஒழுங்கான வீட்டல்லாம்

ஒழுக்கான தருணாட்டு !

பள்ளமெலாம் வெள்ளமெனப்

பாய்ந்தோடும் பருவம்து !

ஏடபகுதி நெல்லைல்லாம்

உடமாகும் வேளையிது !

குழசைகளின் சுவரிழிந்து

குறுபியமும் கோலம்து !

மரக்கநிகள் மலைபோல

மதிப்புயரும் காலம்து !

பள்ள செல்லும் ரிள்ளைகளோ

படகுநிடும் வேளையிது !

32. ஆலய வாசலில் ஒரு வேள்வி

தினமழை பொழியும்
 கிணிய தோற் காலையிலே...
 கிறவனின் சந்தியில்...
 சூட்களற்ற அவ்வேளள்...
 கிவன் மட்டும் கிறை வணங்கி
 மீளத் திரும்புகையில்...
 எப்கிருந்தோ உறுமலுடன்
 உந்துருளிதனில் மூவர்... !
 தலைக்கவசம் தமை மறைக்க
 உறைவாள் உறுவுகையில்
 உயிர் பிழிக்க கிவனோட்
 குடைப்பிழியால் கொழுவி
 குப்புறவே வீழ்த்தியபின்
 “சதக் சதக்” என்றே தான்
 சங்கல்பம் தனை முடித்து
 வந்த வழியே வந்தவர் மறைய..... !
 கிறவனின் முகத்தில்
 கின்னமும் கருணை.... !

(வெம்புரி - சங்குநாதம்)

33. கறையானின் கிரையாண்மை

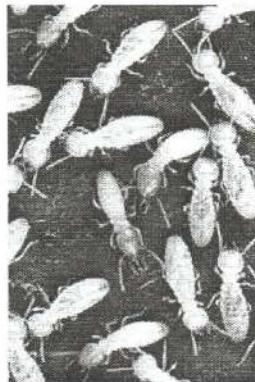
அடையா விருந்தாளியென
அறைக்குள்ளே வந்தாய்.... !
தானான் நூல்களிலைத்
தூளாக்கிப் போடுகிறாய் !

தூக்கம் உனக்கிலையோ?
ஒய்வளர்றால் அறியாயோ?
கிடு தான் உன் உழைப்போ?
கூட்டு போக்க வாழியிலையோ?

வெல்லும் வாழி குறியவில்லை
எகால்லும் வாழி புரியவில்லை
காசினையிழைத்துச் சேர்த்த அருநூல்கள்
ஈ.சாநு கூடுருக்கிப் போடுகின்றாய் !

எத்தனை மருந்துகள் விசிறிவிட்டேன்?
இத்தனை வலிமைகள் என்கு வற்றாய்?
அழுது வடுக்களைத் தருவதில்தான்
அழுந்தும் கண்டிடும் மனமுனக்கோ?

நல்ல நூல்களைத் தேர்ந்த பொக்கிச்சுக்கள்
நாளைல்லாத நாசம் விளைக்கின்றாய் !
கிரையாண்மையோடு கூப்தஞ்சும் கறையானே
அரு கருச் தொழுகின்றேன் கறையாயோ?

34. சிறையிலே சிதையும் உறவுகளோ... !

நான்கு சுவர்களுக்குள்
நகரும் உம் வாழ்வு...
விடவும் தெரிபாமல்...
முடிவும் பிரிபாமல்...
வேட்டைகளும் வேள்விகளும்
ள்ளோதும் நிகழலாம்...
துப்பேதும் இன்றியே
தண்டனையும் கிடைக்கலாம் !

உயிரைப் பிடித்துயாட
உறைந்திருங்கள் !
இளமைபைச் சிறைகளுள்ளே
சிகைத்துயடி... !
இன்னொரு தேர்தல் ஏரும் போது
இறைவனையும் பிரார்த்திப்போம் – உம்
ஆதும் சாந்திக்காய்... !

உத்தர விட்டவர்கள்
ஒ வாரைநின்றார்கள் !
உணவு கொடுத்தவரும்...
இஞ்சுக் கூடிட கொடுத்தவரும்....

சுவரோட்டி சுமந்தவரும் ஆக....
பாய்க்குர் வாதுப் பாய்ச்சலில்
பலியாக்கித் துவிக்கின்றீர்... !

இங்கு நீர் இருப்பது
மனிதும் மறந்த சிறையானாலும்
இறையோன்று இருப்பது உண்மைபொலில்
இடர் தீரும் நான் வருமே நம்பிடுவீர் !

(தீவக்குரல் வரை மலர் – 2015.09.06)

35. விக்கினிலீகள் தீர்க்க வந்த விக்கினீஸ்வரனுக்கு... !

நீதி நெறி தன்மை
 ஒதி யுணர்ந்துயரைத்த
 மாசறு மன்னாவனோ !
 வடமாகாண சபைத்தேயரை
 வடம்பிடித்து இழுத்திட
 வந்த நம் காவலனோ !
 முடிவான சட்டமும்
 முழுதாகக் கற்றுயனர்ந்து
 எம் மொழி காத்திட
 உம் விழி சோராது
 உழைக்கின்ற உத்தமனோ !
 வேலியே பயிர்களை
 மேய்கின்ற கோலத்தை
 வெளியார்க்குச் சொன்னாவரே
 கின அழிப் பொன்று
 கிங்கு நடந்ததை
 கியம்பிடத் துணிந்தவரே !

தமிழர் தம் வரலாற்கறத்
 தசியாக ஆராய
 வெளி நாட்டார் வேண்டுமென்றே
 வெளிப்படையாய் மொழிந்தவரே
 உண்மையை உரைப்பதனால்
 சுட்டு விரல் நீட்டுவோர்
 கெட்டொழிந்து போகட்டும்
 வெட்டொன்று துண்டு ரெண்டாய்...
 பட்டதை உரைத்துப்
 கைந்தமிழர் வாழ்வை
 பல்லக்கில் ஏற்றுகவே !

ஸ்ரீ தெ. கவுசைகளின் கருத்தறிப்பு ஸ்ரீ

கவுசைகளின் கலைவகளாய்
கழிகின்ற தென் வாழ்வு
நேர்த்திரய தவறுப் புழுக்கள்
நெருடும் மனைப் பாம்புகளாய்
இன்றென்கண இழிப்பதென்ன?

உள்ளுணர்வை உதறி....
மனச்சார்வை மறந்து...
இடைவேலை தத்துவமாய்....
சுகோவால் இழந்ததெவை?

அன்பான வாழ்வியலின்
அமுதங்களை இழந்து...
பகையை நெருப்பில்
பந்தமழிந்து.....
குன்றான குற்றங்கள்
சும்ரத்தை யழிக்க....
பற்றம்ம வாழ்வுதனைப்
பற்ற விழைகின்றேன்

(2017.09.05ல் தினக்குரல் வாரமலரில் வெளிவந்தது)

37. அரங்கம்

சுஞ்சிகைக்கு.....

வாழ்க் அரங்க நாயகிடைய
 தமிழுக்கு நீதான் தாயினிடை
 சங்கத்தமிழன்னும் போதினிடை
 நீவுந்து பாய்வாய் காதினிடை

மாணவ மலர்களின் கரங்களிடை
 நிறைந்திடுவாய் பெருந்தலவாக
 கல்விச் செல்லும் அறியார்க்கும்
 காந்திருள்ள ஒளிக்கத்திராக

கம்பன் வருவான் உன்வழவில்
 வள்ளுவனோ தேனி உன்மூலில்
 பாரதி எழுவான் கல்லறையில்
 உனைப்பழத்து தீன்புற்றிருந்திடலே

(யா/தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியில்
 க.பொ.த உயர்தரம் - 1988 உயிரியல்துறை
 மாணவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட 'அரங்கம்'
 சுஞ்சிகைக்காக எழுதியது)

38. ஓடும் மேகங்களே !

ஓடும் மேகங்களே !
 வாடும் பயிர்களுக்கு
 வாழ்வளிக்கும் வள்ளால்களே... !
 வாடும் மனத்திற்கு
 வசந்தத்தைக் காட்டிரோ?

கனவுகள் எல்லாமே
 கானாலாய்ப் போனதனால்
 நினைவுகளைச் சுமந்து
 நித்தமும் வாடுகின்றேன் !

பூவாய் மலர்ந்த பூவையினை
 தேனாய் திரவியமாய்
 நினைத்தேனோ !
 காலம் உறவைப் பிரித்தாலும்
 காதல் உலகில் வாழுமாம்மா !

ஓடிச் செல்லும் மேகங்களே !
 நாடி யவளின் நலம் கண்டு
 ஓடி வந்து சொல்லீரோ?
 வாடி நிற்றல் போக்கீரோ?

(1994)

39. வருகிறார் இவெபாளர்.... !

வாழுகிறார் கேள்பாளர்... !
 வாலையல்லாம் பற்களாட்டு... !
 வாழ்ந்ததுகிறோம் நாமலையை
 வாடு வைக்க கேவண்டியுமன... !

வாக்குப் பிச்சை வாக்கும் படலம்
 பெற்றல் நுதிமையுக் கடக்கும் வரைக்கும்... !
 ஏக்மையுக் கடந்தால் நீ யார்? நான் யார்?
 கீறாற்று குமொமாட்டு குதாட்டும் கீசாகும்.

அத்துமை ரின்றைக்கும் அயல்நாட்டும் கவனி !
 சொத்துக்கள் கெழுக்கி சொற்க்கப்படி வாட்டு !
 எல்லாம் நூல்லாட்டு நூட்க்கிழுதாக
 எல்லா நாட்டுக்கும் ரீதகடனம் சொல்லார்
 நூல்லாட்சி வித்துக்கள் நாம் தாலைன்றே
 நாகூட்க்கும் தும்பட்டம் அழுத்திடமறக்கார்.

விதுமைவுகளில் விளாக்கன் விளாக்காய்

துதாட்டு...

சிறைகள் பூதாறும் கீளைமைகள் பேலகு...

விழிமை நீரை திடியிற்றுறை துதாட்டு...

வாழ்ந்த மஹர்களினோச் சுகங்கில் காங்கா...

மீண்டும் ஒரு பூத்தல் ஒருக்கிப்பால்

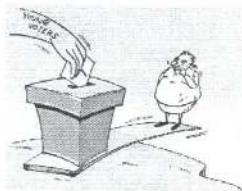
மீண்டும் வாழுவாற் சீவட்டாகார்... !

வாசியல்லாம் பட்டிக்காய்க் கொள்கியபடியோ

வாழ்ந்துகின்றோம் நூதாக்காமல்.. ! துநிழுக்கீன்

பயிராட்டு.. !!

[வஸம்புரி - சுக்குநாதும் 2012.12.05]

40. ஆஸ்பத்திரயில் ஒரு சிவராத்திரி

குருதிக்கிளைடையின் பின்
குற்றுயிராய் வீழ்ந்ததனால்
சேலைனோடைனை வேனிலேற்றி
சேர்த்திட்டார் யாழ் மருத்துவமனையில்.....
அவசர சிகிச்சையில் ஆறு ஊசிகள்
அதன்பின்னரே வாட்டிலே வாட்டினர் !

அடுத்த படுக்கையில் “பவுடர் மன்னன்”
போதையின்றிப் பொழுதைக் கழித்திடப்
பொறுமையற்றுப் போக முயன்றனன் !
“நித்திரையூசி” யின் நிகரிலாப்பணியால்
பத்தகர மாற்றாய்ப் படுத்துறவுக்கினன் !
முன்னாலொருவன் முதுமையினெல்லையில்
முக்கிலிருந்து குழாயொன்று செல்லவும்

சலமொழுகும் குழாயோன்று தொங்கவும்
 வேதனையோடு வெம்பிப் புலம்பினன்
 "ஐயா ! ஐயா ! கொல்ல வாறான் !
 வெடிக்கப் போகுது ! வொடிக்கப்போகுது!"
 போரினால் வெந்த போக்கிடமற்றவன்
 படுக்கையில் எழிவே தடுத் தடக்கினர் !

இன்னொரு மனிதனோ இச்செமேலிட
 கண்ட தனைத்தும் உண்டு களித்தனன்
 இரண்டு மாதமாய் இருக்கின்றானாம்
 கதிரையிலுறங்கியே காலம் கழிக்கின்றான்
 எந்தவனைவையும் விலக்காதவனை
 விலக்கியே கவத்தார் கதிரையில் தனியே !

முறிகண்டி தனிலே கச்சான் விற்கும்
 முத்த இரத்தினமூம் முன்னால் நின்றான்
 படுக்கை ஒன்று பற்றுவதற்காய்
 பாகை புரியாத் தாதியப் பாவையரை
 பலவாறு வேண்டியும் பலிகாததாலே

பட்டின்று எங்கோ மின்னலடித்திட
 படாரென வீழ்ந்தான் பாதையிலே !
 மூச்சப் பேச்சற்று மூன்னால் கிடந்தான்
 பார்த்தவர் யாவரும் பத்ரிடவே.....
 பற்பல ஊழியர் தூக்கிடவே.....
 பலித்தது 'சாகசம்' கிடைத்தது படுக்கை !

நுளம்பை மிஞ்சாம் நூதன வாசைபுடன்
 குத்திக் குத்திக் குருதி யெடுத்தனர்
 எந் நோயென்று எங்கும் கேட்டியும்
 குழுவாய்ப் பார்த்தும்... குறிகள் பார்த்தும்...
 குருதிச் சோகையைக் கண்டுபிடித்தனர்
 குளிகைகள் தந்திடனை விடுவித்தனரே !

(உதயன் - குரியகாந்தி)

41. மாற்றுத் திறனாள்களே.... !

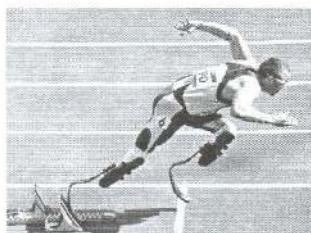
நெருடும் நேந்றைய வடுக்களினை
வருடிக் கொடுத்தே வாடாதீர் !
தோற்பதே விதியெனினும்
தோற்றுவதில் பெருமை கொள்வீர் !

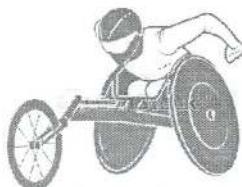
விழிகளில் பழுதுனினும்
வழியண்டு ! வாழ்வண்டு !!
மொழிவதில் குறையெனினும்
எழுதிடத் தடைவருமோ ?

செவிகளில் குறையேனும்
செபித்திடத் தடையண்டோ ?
கால்களில் பழுதேனும்
கால் கொள்ள முறையன்றோ ?

தடைகளே சக்தியினைத்
தருகின்ற டடனாமோக்கள்
உடைக்கின்ற உள்ளமுடன்
உறுதியுடன் உழைத்திடுவீர் !

இளநீத்தை வென்றிடும்
ஞானத்தைப் பெற்றிடுவீர்
சாதனைப் பசியண்டேல்
சாவிலும் வாழ்வண்டே !

42. தீத்தீக்கும் நினைவுகளே !

செம்மண் பூமியிலே
 செதுக்கிய ஒழுங்கைகளில்
 சிட்டுக் குருவிகளாய்
 சிறகடித்த பொழுதுகளை... !
 உருட்டிய ரயர்களினா... !
 காய்த்த பலாவிலையில்
 கண்டறிந்த பட்டத்தை
 வாழை நார் கொண்டே
 வானத்தில் செலுத்தியதை...

வாழைமடல் தடி கொண்டு
 வாழவொரு வீடமைத்து
 சிரட்டையொலி பெருக்கியினால்
 சிறப்பான விழாக்களினா...
 முதலாம் வகுப்பினிலே
 உடைந்திட்ட சிலேட்டுக்காய்
 மடை திறந்த வெள்ளமென
 தடையின்றி அழுததனா...

மன்வீதியிலே மூள்பதித்து
 மறைந்திருந்த நன்பனுடன்
 லீருக்குக் குத்துமென
 ஆர்வத்துடன் பார்த்ததனா...

ஆட்டுக்குப் புல்பிடுங்க
தோட்டங்கள் தோறும்
கூட்டமாய் அலைந்ததனா...
வாசிக சாலைதனில்
வளர் கடைகள் வாசிக்க
தளர் நடைத் தாத்தாக்களுடன்
போட்டியிட்ட பொழுதுகளை...

கற்கறை விநாயனார்
வீதியுலா வருகையிலே
இறைகுளிரில் உடன்வந்து
உள்ளம் களித்ததனா...
மகோற்சவ இரவுகளில்
மறைந்து பொலில் கள்வனென
இருளோடு கலந்துறைந்த
கிணிய பொழுதுகளை...

பஞ்ச குருமாரின்
பழத்த வழிகாட்டவிலே
பழஞ் கைக்கிளோட்டிடப்
பழகிய பொழுதுகளை...
பளிங்கு முகம் காணவென்றே
பார்த்திருந்த பொழுதுகளை...
திரும்பிப் பார்க்கக்கயிலே
தித்திக்கும் நினைவுகளே !

43. தாவரமே... தா ! வரமே !!

பூமித்தாயின் ஒடையாகப்
பூத்துக் குவுங்கும் மரங்களே !
தார நோக்கற்ற துரியோதனாரும்
ஸர நெஞ்சற்ற துச்சாதனாரும்
களையத் துடிக்கினும் காக்கின்றீர் !
விளையும் உணவாய்த் தருகின்றீர்

மரங்கள் உழையே அஃறினையாய்
மனிதர் மட்டம் தட்டினும்
உரமே யாவீர் மன்னுக்கு
உயிரை நீத்த பின்னாருமே !

பறவைகளுக்கு உறைவிடமாய்...
பிராணிகளுக்கு நிழல்குடையாய்...
குளிரையுட்டும் சோலைகளாய்...
உயிரிக்காற்றாக்கும் ஒடைகளாய்...
வானம் மழையைத் தூவிடவே
வழங்கிடுவீர் நீராவிதனை !

மரங்களே மன்னில் வரங்களென
சிரமேல் கொண்டு தொழுதிடுவோம்
இனையத்தில் மரங்களைத் தேடாது
இனிதே காப்போம் மரங்களினை !

44. பணமே ! உண் குணமே !

மூன்றெழுத்தில் மூழ்கிவரும் உலகம்
முற்றாக உறவுகளை உதறும்
காசினிலே கடவுளினைக் கான்தும்
காலமிமலாம் காசினையே தேடும்

உண்மைகளும் உள்ளமைகளேயாகும்
பண முடிடயார் சொல்லுவதே தேறும்
காவலரும் ஏவலராய் மாறும்
காரியங்கள் காசுவழி சேரும்

நாய் தின்னாக் காசென்பார் நானும் - பின்
நாயினும் கீழாக வாழும்
கற்றவரும் கைகட்டிப் போகும்
பற்றி வரும் வள மின்றேல் நானும்

குணம் மட்டு முண்டானால் நன்றோ ?
பிணைமாகி நிற்பானே யன்றோ ?
பணமோடு குணம் காத்து வாழும்
மனமொன்றே மகிழ்வோடு வாழும் !

45. உனக்கு அதற்கு நேரமில்லை !

எழுத்தறிவற்ற உன் மகனை
 வித்தகனாக்க விடுமுறையில்
 அதிபர் தானே ஆசானாய்
 வகுப்புவைத்தும் விடவில்லை !
 ஏற்றியிறக்க நேரமில்லை
 என்றே எளிதாய் சொல்விட்டாய்
 போனெடுத்துப் பேசியுமே
 போனதெந்தன் பணம்தானே !
 பெற்றோருக்கான கூட்டமென
 பெரிதாய்க்கடிதும் அனுப்பியுமே
 சுற்றும் நீயோ மசியவில்லை
 நேரம் ஒல்லையென்றுரைத்தாய்
 ஆயின் எனக்கோர் ஜியமொன்று
 அதனைத் தீர்ப்பாய் இன்றிங்கு
 கல்விச் சுற்றுலா தன்னில்
 கலந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம்
 பெற்றோருக்கும் வழங்குகையில்
 முந்தியே நீ பணம் செலுத்தி
 ஆசனத்தைப் பதிவு செய்வாய்

பத்து மணிகள் பேருந்தில்
 எத்திக்கெனினும் சுற்றிவோய் !
 மகனைப் பெற்ற மறத்தாயே
 மகானாக்க மறந்தாயே !
 ஒலகம் சுற்ற நேரமெல்லாம்
 உனக்கு வந்தது எப்படியோ ?

46. எண் டன்ட

என்ன இழவென்று சொல்ல?
 எதுவும் புரியவில்லை
 மனத்தின் வழியினிலே
 மதி மயங்கிச் சென்றதனால்
 மறைந்தது என் மகிழ்ச்சிதான் !

உள்ளத்தில் உள்ளது என்ன?
 உண்மையில் புரியவில்லை
 வழி காட்டிச் செல்லவும்
 வள்ளல் நெஞ்சமிரான்று
 வாழ்க்கையில் கிடைக்கவில்லை !

இரணவுமே தத்துவமாய்
 இன வழி சென்றதனால்
 இறுதலும் தேரவில்லை !

என்னனயே நானாறிய
 எளிய வழி தேடுகிறேன்
 உள்ளாளி பெருக்கிடவே
 உண்மை வழி நாடுகிறேன்

(2017)

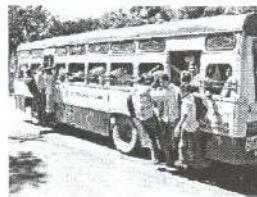
47. தொங்கு பேருந்து

பலாலி வீதிதனில்
பல்லியாய் உர்ந்து வரும்
மாணவியர் பேருந்து
காணக்காடுமையிது !

தலையறைக்குள் “பஞ்சே” போல்
தயவின்றித் திணித்து விட்டு
மூச்சவிடவும் வழியின்றி...
முனகல் ஒலிகளுடன்.....
முந்திச் செல்லும் பேருந்து பாரீர் !

“சீசன்” எடுத்தாலும்
சீரற் வருகையினால்
அள்ளியிறைத்தே தான்
மினிவானில் மீள்கின்றார் !

மிதிபலகை மீதாருகால்
மிதிக்க வழியின்றி இன்னொருகால்
கைபிழியில் ஒரு கையும்
கைப் பொதியில் மறுகையுமொன
தொங்கு பேருந்து தனிலே
தொடர்கிறது இந்தப் பயணம்.... !

உதயன் - குரியகாந்தி 2017.10.11

48. கழிந்த வருடத்தில் கண்டதென்ன?

இருக்கொன்று கழிக்கயிலே
 இருக்க பரம்பரைதான்
 மீண்டெழு வழியின்றி
 மாண்டு செல்லல் முறைதானோ?

வீட்டையே நேசித்தும்
 வீடு வந்து சேராதோர்...
 காட்டுக்குள் காட்டிப்பு...
 கள்ளக்குடியேற்றம்...
 அரசக்கு தமந்த வள்ளல்
 அரசுதேடி இஸ்குறைய.....
 பொருந்துமோ என்னாது
 பொருத்து வீட்டுக்காய்
 பொருதும் தலைமையைழ.....
 வருந்துவது நாம் தானோ !

சட்டமனும் கிருட்டனறயில்
 சாட்சிகளால் பயனில்லை
 கயமை புரிந்தவரைக்
 கைவிலங்கு பூட்டவில்லை
 சமவீடுக் தத்துவமும்
 “சமாதி” நினையாகியதே !

சிறைகளில் சீரழியும் இளமை !
 காணாமல் இக்குவதும் கடமை !
 ‘நல்லாட்சி’ யென்னுமொரு பெருமை !
 நானிலமும் வாழ்த்துமிது வழமை !

49. நீதி தேவதையே நீயே கோயோ !

இன நாயகம் விளவீகும்
சன நாயகத் திருநாட்டில்
பணநாயகத்தாலே
நீதி கெடும் மன்றுகளே !

பாரா ஞ மன்றவரைப்
படுகொலை புந்தவர்க்கும்
நீதி கிடப்பதில்லை
நீத்தவர் தழிழரனில் !

பச்சைக் குழந்தைகளைப்
பதறக் கொன்றவரும்
இளந் தழிழ்ப் பெண்கள்களை
இச்சைக்கு(கு) கெடுத்தவரும்
ஆளு டின மாகுமெனில்
ஆணைகளும் மார்டுமோ?
தீர்ப்புக்காய் காத்திருந்தோர்
திகைத்தலே நிலை தானோ?

50. முடியுமென்ல் விடியும் !

வருந்துயர் கண்டே
 வருந்திடும் மனமே
 பெருந்திறன் எங்கே ?
 திருந்துதல் நன்றே !

உறவுகள் இழப்பினால்
 உணர்வுகள் வேகும் !
 அறுந்திடா நினைவுகள்
 அநுதினம் கொல்லும் !

முதுமையின் தனிமையில்
 வெறுமையே சூழும்
 நோய்கள் பற்றியே
 பாயினில் படுத்தும்

வறுமையின் கொடுமையில்
 வாழ்வெல்லாம் சோரும்
 ஒருயிர் பெற்றுமே
 அழிவையே நாடும்

கனாவுண்டேல் களமுண்டு
காலத்தைப் போற்று !
உழைப்பினால் உயர்வுண்டு
உதிர்த்தைப் பாய்ச்சு !

விழியென்னும் உளிகொண்டு
வித்தகனாகு !
உயிர்ப்போடு உறவாடு
உன்னரசானு !

51. பினை வைத்த படலம்

சமாதான காலத்தில்
 சந்தித்தேன் அந்நியனை !
 மச்சாளின் மன்னானைன்றே
 உச்ச உறவு சொன்னான்

வன்னியிலிருந்தே தாம்
 வலிகாமம் வருவதற்கு
 வீடொன்று பார்த்திடவே
 வீரத் திருமகள் தான்
 ஓலை யனுப்பியதை
 ஓங்கி யுரைத்திட்டான் !
 இனிப்புச் சோடாவும்
 இங்கிதமாய்த் தந்திட்டான் !
 பல்லெல்லாம் பெளர்ணாமியாய்
 பாசவலை வீசிவிட்டான் !

நேசமுடன் வந்ததற்கு
நேர்த்தியாய் ஒரு வீடு
நேரத்தே யெடுத்தாலும்
பல வழியால் சொல்லியுமே
பாச மச்சாள் வரவில்லை !

மனிதாபி மாண யுத்தமது
மகோன்னதமாய் முடிகையிலே
மீண்டு வந்தான் மிடுக்குடனே
மீண்டு மொரு வீடென்று
மனனவியவள் இனுப்பியதாய்...
மனாளனும் கூறிநின்றான்

உயிர் தப்பி வந்ததற்கு
உதவுவதே கடனென்று
இளருக்குள் ஒரு வீடு
உவப்படையக் கொடுத்திட்டேன் !

அகதியாய் வந்தவனோ
அடுத்த சில தினாஸ்களிலே

எடுத்ததோர் கண்ட தனியிலே
 எண்ணற்ற பொருள் குவித்தான் !
 ஏழையாப்ப போன மச்சாள்
 எண்ணிலாப் பொருள் சேர்க்கும்
 கண்ணான கணவனையே
 கட்டியதாப் மனம் மகிழ்ந்தேன்

காலங்கள் கழியைகிலே
 காத்திருந்து மீண்டும் வந்தான்
 'சேர் ! சேர்' என வழிந்தான்
 தேனாகவே மொழிந்தான்

சிறுதிதாகைப் பணம் பெறவே
 சிறிய தோர் பின்னையொப்பம்
 வழகம்போல் வழங்குமாறு
 வினாயமாய் விளம்பி நின்றான்
 சரிபகவான் பெயர்ச்சியினால்
 சந்திக்கும் தொல்லையிது !
 பின்னையென்று சொல்லியினா
 பின்மாக்கப் பார்க்காதே !
 துணையாக நின்றதற்கோ

பிளையாக்கத் தூடிக்கின்றாய் ?

என் வாழ்வைக் கெடுக்காதே

என்றங்கள் ரேன் அவ்விடத்தை !

காய்வெட்டிச் சென்றாலும்

காணு மிட மெல்லாமே

'பிளை'யென்று பிரியமுற

எனா வேண்டி நின்றானே !

கலிபுருசன் பெயர்வாலே

கடுத்த மனம் மாறிடவே

கண்ணாகசத்தேன் கரிநாளில்

கம்பனிக்கு அழைத்து வந்தான் !

கழுத்திலே பட்டியுடன் - லீசிஸ்

கம்பனியார் வரவேற்றார்

சிறிய தோர் கையொப்பத்தால்

சிறந்திடும் வாழ்வென்றார் !

இருந்தைய வாழ்வென்றேன்

அம்புதமாய்ப் புன்னாகத்தார் !

நொடியெல்லாம் உகூத்திடவே

'படி' யென்னும் வாகனமே

முடிவாக வேண்டுமென்றான்

'படிக்குரிய தொகை ?' என்றேன்

பதினெட்டு லட்சமென்றான்

நாற்பதாயிரம் தான்

மாதாந்தத் தொகையென்றான் !

நான் பெறும் சம்பளமே

நாற்பதுக்குக் காணாதே !

பதறி யோடிடவே

உதறி யெழுகையிலே

மூன்று நாலைக்குள்

முத்திடுவேன் கடனென்றான் !

'படி' யொன்றைப் பிடித்தாலே

விடவொன்று வருமென்றான்

உற்மதொரு குணத்தாலே

சற்று மன மிளகிவிட்டேன் !

சீராய்ப் பணம் செலுத்த

சிறந்த பல புத்திமதி

செப்பமுறக் கூறியபின்
ஒப்பமிட்டேன் படிவத்தில் !

நாட்கள் நகர்ந்திடவே
மாதங்கள் மலர்ந்தன
நல்லதோர் நாளிலே
கடிதமும் வந்தது
கட்டுப்பணம் செலுத்தாத
கயமையினாக் கூறியது

அப்பனுக்குப் போனிலே
அநிவரைகள் கூறினோன்
எப்பவும் போலவே
ஏதேதோ கூறினான்

இப்போ அவன் கூட
இல்லத்தில் இருப்பதில்லை
எப்பவுமே படியோடு
எங்கெங்கோ அலைகின்றான் !

முதலைக்குக் குரங்கொன்று
 முது நாவல் கணிகொடுத்து
 உண்டான உறவாலே
 முதுகிலே பயணித்த
 ககதுபியந்தன் நிலை கண்டேன் !

தொடரும் கடிதங்களால்
 கிளரும் பயத்தாலே
 அடுத்தவனின் வீடு செல்ல...
 மறையிலே நன்னாந்தும்...
 வெயிலிலே காய்ந்தும்...
 பாதுகாப்பற்ற 'படி' கண்டேன் !
 என் கெஞ்சுமொழி கேட்பதற்கோ
 நெஞ்சமில்லை யவனுக்கு... !
 எப்பழியாவது செலுத்தென்று
 செப்படி (வித்தை) மச்சாளிடம் கேட்டேன்

என்னனக் கேட்டோ - நீர்
 ஒப்பமிட்டெரென்று
 போட்டாளே யொரு போடு !
 கீத்தரை மீதில் கிணியேது ?

ஏதையாய் வன்னிக்குச் சென்றவளே
 ஏற்றதோர் மனாள்ளனத் தேர்ந்ததனால்
 எப்படியோ வளம் பெற்றவிட்டாய்
 உன்னுறவால் தானே உதவி செய்தேன்
 உள்ள மிளகியே உதவாயோ ?

சில நாள் சிந்தை நொந்தபடி
 சீமான் வீட்டு வாசலிலே
 உறுதி மிக்க மனத்துடனே
 உண்ணவிரதம் திருந்தேனே !
 தீரவு எட்டுமணியளவில்
 'படு' யின் உறுமல் தனனக்கேட்டு
 படியைவிட்டு எழுந்தேனே !
 காகைசப் பற்றி நான் கூற
 தூசாய் என்றனப் பார்த்தானே !
 "லீசிங் தந்த கம்பனியும் - வகை
 வீசிப் பறிக்க முடியாது
 என்றன எவரும் அச்சுறுத்த
 எண்ணாம் கொண்டால் நடக்காது"

வீறாய்ச் சொன்னான் பதில் ஒன்று
 நாராய்ப் போனே நான் அன்று !
 ஆணவ மொழிகள் பகர்ந்திட்டான்
 அழுதேன் ! அழுதேன் !! மனமெஸ்கும்...

நாம்பதாயிரம் மாதாந்தம்
 நான் தான் கட்ட வழியேது ?
 எப்படித் தப்புவதென்றோன்
 எந்தன் உறக்கம் தனையிழந்தேன்
 மூன்றா மச்சாள் தன்னாலே
 ஏழையாகிப் போனேனே !
 'துணைபோனாவும் பினைபோகாதே'
 துணிந்து என்றும் கூறிடுவேன் !

52. கரும்பென இங்க்கும் ஊற் !

வலிகாமத்தின் வலிமை யூர்
 வளங்கள் பொலியும் வள்ளாலூர்
 கிடம் பெயர்க்கப்பட்டவரும்
 அடம் பிடித்து வாழுமூர் !

கருணை பொழியும் கற்பக விநாயகர்
 காளியுடனே சிவனருள் பொழிய
 மூன்று கோயிலால் முழுமை பெற்றிடும்
 தொன்மமையத் தொட்டு நிற்குமூர் !

நிலத்திழவேராய் நிலைத்த இந்துவும்
 கலைச்சுடர் பரப்பும் சைவத்தமிழும்
 சான்றோராக்கும் சந்திரோதயமும்
 வித்தகராக்கும் வித்தியாலயங்கள் !

முந்திரிகையினால் முந்தி நின்றவூர்
விவசாயத்தில் விளங்கும் எழிலூர்
பொன் சிவகுமாரன் பொங்கிய வல்லூர்
வித்திகர் பலரும் விளையும் எம்லூர் !

53. உயர்ன் உறவு !

பள்ளிச் சுறையமூழ்த்து...
 மந்திச் செல்ல வெண்ணி...
 உந்துருளி தனைத்திருப்பி...
 அரைவட்டம் ஓடிக்கையிலே...
 தனையிலே கிடந்தகனால்
 ரயரிலே அரைபட்ட
 அழகிய வண்ணாத்துப் பூச்சிகண்டேன் !

செத்தபின் ஏழியதோ ?
 ஏழியதால் செத்ததுவோ ?
 எதுவுமே புரியவில்லை !
 அசைவற்றுக் கிடந்திட்ட
 அழகிய பூச்சிதனை
 பழகிய ஒன்னான்று
 ஒளகிய பாசத்தால்
 வட்டமிடக் கண்டேன்
 உயரின் உறவு கண்டேன் !

54. நானும் கவிதையும்

ஐந்தாம் வகுப்பு முதல்
ஐம்பது வயது வரை
அகத்தில் கசிவது கவிதையே !

உயர்தர உயிரியல் பரீட்சைகளில்
உள்ளத்தில் சுரந்ததும்
உண்மையில் கவிதையே !

அறியாமல் நேசித்து
அற்புதமாய் வழித்ததும்
அழகியல் கவிதையே !

சட்டப் பரீட்சையிலே
முட்டி வழந்ததும்
குட்டிக் கவிதையே !

துன்பம் நெஞ்சினைத்
துளைத்து எடுக்கயில்
துயணக்கு அழைப்பதும் கவிஞரதுயே !

எனக்காப் பிரங்கி
ஒறைவன் அளித்ததும்
கவலை போக்கும் கவிஞரதுயே !

55. எம்.ஐ.ஆர் எனும் முன்று எழுத்து

அறியாப் பருவத்தில்
 உன் முகராசி கண்டு
 இசை முகமுடைய
 நாயகனாய் வரித்தேன் !
 நீ நாடு விட்டு
 நாடோடியாய் சென்றாலும்
 நல்ல நேரம் பார்க்காது
 என் கடலைமயென்று
 உழைக்கும் கரங்களினால்
 உயர்ந்திட்ட ஒளிவிளக்கு !
 நாளை நமதேமயென்று
 உரிமைக்குரல் கொடுத்து
 இயிரத்தில் ஒருவனாய்
 இனந்த ஜோதியாய்...
 அவனியில் உயர்ந்தாய் !
 பணம் படைத்தவனாய்...
 நினைத்ததை முடிப்பவனாய்...
 மீனவ நண்பனுமாய்...
 கூண்டுக்கிளி போன்ற
 அடிமைப் பெண்களின்

காவற் காரணுமாய்...
 கலங்கரை விளக்கமுமாய்...
 நீதிக்குப் பின் பாசமென
 நீதிக்குத் தலை வணங்கியதால்
 எங்கள் தங்கமென்றோம்
 பெற்றால்தான் பிள்ளையா என்று
 எங்க வீட்டிருப்பிள்ளையென...
 திதயக் கணியாக....
 குடியிருந்த கோயிலாக...
 தலைவனாய் வைத்திருந்தோம் !
 திருடாதே யென்று
 தீயோர்க்கு உரைத்ததனால்
 அன்பே வா வென்று
 குமரிக்கோட்டத்தில்
 திதய வீதணயில்
 எத்தனைபேர் எண்ணினாரோ?
 என் அண்ணானினான்றும்
 அண்ணா நீயென் தெய்வமென்றும்
 தங்கைகள் போற்றினாரே !
 உலகம் சுற்றும் வாலிபனாக
 நேற்று ஒன்று நாலையென
 பல்லான்று வாழ்க உன் புகழே !
 ஒன்று போல் என்றும் வாழ்க
 இவ்வுலகில் உன் புகழே !

நாலாசிரியர் பற்றி.....

திரு. இரா. ஜெயக்குமார் குப்பிமானைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அது, காசிவாசி செந்திநாதையர் முதலாக பல அறிஞர்களையும், இலக்கியவாதிகளையும் கண்ட ஊர். எமது நாட்டு இன முரண்பாட்டின் விளைவான உக்கிரமான போர் ஜெயக்குமாரை உரும் பிராய் வாசியாக்கி விட்டது.

ஜெயக்குமார், இயல்பாகவே கல்வி நாட்டம் உடையவர் தளரா முயற்சியாளர். அவர், கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராயும் பட்டதாரியாயும் ஆகி, இன்று ஒரு பாடசாலையின் அதிபராகத் திகழ்கிறார். அவர், பாடசாலை மாணவர்கள் தமிழ்க் கல்வியில் விருத்தியற வேண்டும் என்ற நோக்கில் அரசாங்கப் பாடநூல்களுக்கு அமைவான முறையில் செயல் நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டார். மாணவர்கள் பாடவிதானத்தோடு நின்று விடாமல் பரந்துபட்ட விடயங்களில் அறிவுபெற்று வளர் வேண்டும் என்ற நோக்கில் 'இன்றைய உலகம்' என்ற பெயரில் பொது அறிவு வினாவிடை நூலை வெளியிட்டார். அந்நால் ஒன்பதாவது பதிப் பினைக் கண்டுள்ளமை கொண்டு அதன் பயன்பாட்டுப் பரம்பலை உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஜெயக்குமார், சிறிதுகாலம் 'கண்மனி' என்ற பெயரில் மாத சஞ்சிகை ஒன்றையும் நடத்தினார். 'இலட்சியம்! சாதனை!! வெற்றி!!' என்பதே அப்பத்திரிகையின் குறிக்கோளாய் அமைந்தது. அதிலே ஆசிரியரின் குறிக்கோளையும் வாழ்க்கையையும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஜெயக்குமார் இளவைது முதலாகவே இலக்கிய நாட்டத்தோடு வளர்ந்தவர் பட்டிமன்பப் பிரியர் அதனால் 'தமிழோசை' என்னும் பெயரில் பட்டிமண்டபக் குழு ஒன்றையும் இயக்கி வருகிறார். ஜெயக்குமாரின் இலக்கிய இதயம் கவிதைத் துறையையும் நாடியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துப் புத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது அவரது கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. அண்மையில் வெளிவந்த '1000 கவிஞர்கள் கவிதைகள்' என்ற தொகுதியில் தனது கவிதை இடம்பெற்றதால் 'ஆயிரத்தில் ஒருவன்' என்று பெருமிதம் உறுகிறார்.

'மேகதூதன்' என்பது ஜெயக்குமாரின் புனைபெயர். அப்பெயர், சமஸ்கிருத மஹாகவியான காளிதாஸனைச் சுட்டவல்லது. கவிதை தொடர்பான ஜெயக்குமாரின் இலட்சியம் அவ்வளவு உயர்த்தில் இருப்பது மகிழ்ச்சிக்கு உரியது. இலட்சியத்தை அடைவதற்குச் சாதகம் - சாதனை செய்தல் வேண்டும். சாதகம் செய்வதால் வெற்றி எய்தலாம். சாதனை செய்ய வாழ்த்துகிறேன்!

'இலட்சியம்! சாதனை!! வெற்றி!!!'

க. இருக்குரன்,
மொழித்துறை,
தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
ஒலுவில்.

ISBN 978-955-43965-4-8

9 78955 4396548